

Wystawa

Anna Reinert-Faleńczyk

Nie śpię, kiedy jest wojna

Otwarcie wystawy: 07.03. 2024 godzina 18.00

Czas trwania wystawy: 08.03. – 05.05. 2024

Kuratorka: Mariola Balińska

Koordynatorka: Paula Nastały

Wernisaż wystawy w dniu 07.03.2024 oraz oprowadzanie kuratorskie w dniu 10.03.2024 towarzyszy cyklowi wydarzeń “Marzec Sopocianek” odbywających się w różnych sopockich instytucjach, które łączy tematyka dedykowana kobietom.

Wystawa Anny Reinert-Faleńczyk jest pokazem malarstwa oraz obiektów rzeźbiarskich, które powstały w ciągu ostatnich lat i są komentarzem artystki do współczesnych działań wojennych. Prace malarskie przedstawiają różne ujęcia architektury, która w obliczu kataklizmów staje się zagrożonym dziedzictwem kultury materialnej. Ekspozycję dopełnia instalacja site specific nawiązująca swoją formą do wypełnionym worków piaskiem, która skłania do namysłu nad priorytetem ochrony w sytuacjach kryzysowych tego, co odnosi się zarówno do ludzkiego życia, jak i zabytków architektury świeckiej i sakralnej, pomników będących elementem szeroko rozumianego dziedzictwa kulturowego.

We wcześniejszych pracach malarki pojawia się fascynacja architekturą wielkich aglomeracji, która była postrzegana przez nią jako symbol postępu i nowoczesności. Teraz artystka diametralnie zmienia swój sposób myślenia o architekturze, ów cywilizacyjny blichtr i imponująca lekkość form przeszklonych budowli miejskich nie stanowią w jej oczach solidnego filaru współczesności. Anna Reinert zaczyna postrzegać miasto jako kruchą przestrzeń, która łatwo może ulec destrukcji. Nowoczesne konstrukcje zbudowane ze szkła i stali w ostateczności stają się zaprzeczeniem solidności i stałości. W sytuacji zagrożenia miasto nie jest schronem, człowiek szuka schronienia wśród natury, podąża w stronę gór czy lasu i, jak podkreśla artystka, ważna jest wówczas obecność drugiego człowieka i jego namacalna cielesność w oczekiwaniu na wspólne przetrwanie.

Europa zмага się z ruchami migracyjnymi i nieszczęściem ludzi, którzy znaleźli się w zasięgu działań wojennych. Obywatele i obywatelki, tracąc swoje domy i rodziny, stali się mimowolnie ofiarami konfliktów zbrojnych ze strony opresyjnych systemów politycznych. Wydarzenia te wstrząsnęły światem i drastycznie wpłynęły na zbiorowy brak poczucia bezpieczeństwa osób nie tylko znajdujących się w centrum konfliktu, ale również obserwatorów tych wydarzeń. Artystka obserwuje medialne doniesienia dotyczące wojny w Ukrainie, nie jest jej obcy los migrantów i migrantek przy wschodniej granicy z Białorusią, podobnie jak los ofiar w Strefie Gazy. Te wszystkie informacje o konfliktach

zbrojnych podważają dotychczasowy obraz świata, do którego przywykliśmy, i każą nam odnieść się do współczesnych zagrożeń z pozycji obserwatorów.

Wystawa Reinert na nowo przywołuje dyskusję wokół pojęć dotyczących migracji, przesiedlenia, straty, braku bezpieczeństwa, zakłóconej ciągłości pokoleń i tradycji. W opowieści malarki wiele odniesień skierowanych jest w stronę przeszłości, jej rodzinnych historii o pokoleniu, które doświadczyło traumy II wojny światowej. Artystka wie, że odbudowane po wojnie poczucie bezpieczeństwa zostało zachwiane. Jeszcze nie tak dawno scenariusz kolejnej wojny był niewyobrażalny, działania militarne rozgrywały się w naszym wyobrażeniu zawsze „gdzieś daleko”, a z dzisiejszej perspektywy wiemy, że wojna może trwać „gdzieś blisko”, wzbudzając nasz silny lęk o zasięg i skalę konfliktu rozgrywającego się tuż za naszą granicą.

Wystawa jest zatem punktem wyjścia do dyskusji nie tylko o naszym poczuciu lęku i współczesnych zagrożeniach, ale również o tym, w jak skrajnym doświadczeniu zostaliśmy sprawdzeni jako jednostki, zarówno w swoich deklaracjach, jak i działaniu. Artystka pyta nie tylko o rolę sztuki w czasach destabilizacji, ale również o naszą najbliższą przyszłość, skupiając się na wiarygodnych możliwych scenariuszach politycznych i ekonomicznych. Chce poznać takie rozwiązania, które zagwarantują wolność i bezpieczeństwo wszystkim osobom, które dotknięte skutkami wojny stały się ofiarami imperialnych ambicji ze strony opresyjnych reżimów.

Mariola Balińska

Anna Reinert-Faleńczyk, ur. w 1979 roku w Gdańsku. Profesor Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, gdzie pracuje od 2011 roku. W 2018 roku uzyskała tytuł doktora habilitowanego. Zajmuje się malarstwem, w tym także malarstwem site specific, oraz ilustracją prasową. W swojej twórczości bada relacje między malarstwem i architekturą oraz związki między miastem a jego użytkownikami. Jej prace znajdują się w kolekcjach prywatnych (m.in. w Sztokholmie, Uppsali, Berlinie, Dreźnie, Lipsku, Warszawie i Szczecinie) oraz instytucjonalnych (m.in. w Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie i Muzeum Narodowym w Gdańsku). Jest autorką ponad dwudziestu wystaw indywidualnych w Polsce i Europie oraz uczestniczką wielu wystaw zbiorowych. Laureatka nagród (m.in. Sztorm Roku w kat. sztuki wizualne, Młoda Sopotka Muza, Grant Front dla najlepszej okładki tygodnika, Nagroda Prezydenta Miasta Gdańska dla Młodych Twórców w Dziedzinie Kultury) i stypendystką m.in. Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska”, Stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego dla Artystów, Stypendium Prezydenta Miasta Sopotu dla Artystów. Mieszka i tworzy w Sopocie.

Komunikacja i promocja: Alina Balcerek-Budźko

Patroni medialni: trojmiasto.pl, esopot.pl, NN6T, Prestiż, SZUM, Zawsze Pomorze, Rynek i Sztuka.

Do pobrania:

- tekst kuratorski / pl